

Subscription.

Inland: Rs. 50/- year

For Advertisement

Apply to:

The Manager,

'The Morning Star,'

182, First Cross Street

JAFFNA.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka

under No. Q/J/104/News/89

Established: 1841: A Christian Weekly. Published Every Friday

Vol. 149 Jaffna, Friday, 08 DECEMBER 1989

RIGHTS: DIGNITY EXALTETH A NATION BUT IS IN REACH TO ANY PEOPLE

BISHOP TUTU on Women's Ordination.

News and Articles in Tamil and English.

Please send them to

THE EDITOR,

'The Morning Star,'

182, First Cross Street,

JAFFNA.

ORDINATION.

The Cathedral Church Vadukodai witnessed a historic event on Friday December 1st 1989 when Dr. S. Jebanesan, Principal of Jaffna College was ordained Deacon of the Jaffna Diocese of the church of South India a year after his assumption of duties as Principal of Jaffna College. All missionary Principals of Jaffna College except one (who was a locum tenens) were Ministers of the church. Dr. Jebanesan is the first National Principal of Jaffna College to receive Holy Orders.

The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar Bishop of the Diocese conducted the Ceremony. The Rev. D. R. Ampalavanar presented the candidate to the Bishop. The Secretary of the Diocese the Rev. A. Jeyakumar read the Letter of authority pertaining to the ordination.

Special anthems were sung by the Jaffna College Upper School and Lower School Choirs. The Litany was led by four laymen Miss T. Jeyarance, Mr. P. Ratnarajah, Mr. B. Arudchelvam and Mr. N. Perampalam. The Bible Lessons were read by Mrs. S. D. Virasinghe, Mr. W. W. Kulathungam and Mr. T. H. Vasanthakumar.

The Rev Tom O' Leary of St. Andrews Scottish Kirk, Colombo preached the Sermon in the course of which he said that distant plans await Dr. Jebanesan in his Ministry as he continues and accelerates his secular work as head of a large christian institution. No Deacon of a Church can work in a vacuum. The lambs must have the discipline of the Shepherd. The Christian presence is today an essential ingredient of discipleship in the midst of our turmoil and turbulence. The Values of honesty, integrity and impartiality in any situation are a Stamp of the Christian which constitutes one of his precious credentials. It is the task of the Deacon to uphold these credentials and help his parishioners to cultivate them particularly in the political impasse today in the land. To send a christian escort to accompany a member of the church to the Police Station to establish his innocence was one of the tasks he (the speaker) as a minister of the church had to perform from Jaffna in answer to a telephone call. Today in an impersonal world, the Deacon has to establish an identity with his flock, by getting vitally interested in every

C. S. I. Diocesan Women's Fellowship Leadership Training and Central Committee Meeting.

The above meeting took place in Vishranthi Nilayam, Bangalore from November 10th to 15th, 1989. The members of the Central Committee, Presidents and Secretaries of the W. F. of the 21 Dioceses participated. Mrs. A. R. Thambiappa, our Secretary represented the Jaffna Diocese. The President of the C. S. I. Women's Fellowship Mrs. Daisy Prensagar was present at all the meetings. The theme for the meeting was "Do not keep silent at such a time as this" At the opening service Mrs. Julie Lipp Nathaniel of the E M S Stuttgart, West Germany gave the key-note message. Our Moderator the Most Rev. Victor Prensagar conducted a special service and his message was based on "Are we living for ourselves or are we looking to others needs."

Some of the topics discussed during the leadership training programme were 'Mother and Child', 'Leadership in daily life' and 'Women's role in society'. A Bible Study under VELCOM Programme was conducted by the Director, Synod Pastoral Aid Department the Rev. S. Devamani. The secretaries of all The Diocesan Women's Fellowships read reports of their activities.

CHRISTIANS IN SINGAPORE

Of the 2.6 million population in Singapore 18 per cent are Christians. This is a rapid increase within the last two decades from a percentage of less than 10. A great many Chinese in Singapore have come to regard their traditional beliefs as "illogical, unrealistic and superstitious." Christianity they see as more compatible with modern life but the criticism is made that too often a western way of life is identified with a Christian way of life.

thing the parishioner is interested. The speaker related the story of a man he won over on the wayside, by repairing first his car, a chore with which he was struggling. New distant plans await Dr. Jebanesan in the church, as he launches on his work, The Community, the Home, and our worship are vital components of the "Distant plan" that awaits the new Deacon.

Archbishop Desmond Tutu said recently that "refusing to ordain women is like supporting apartheid. It denies a Person access on the grounds of something that cannot be changed. In apartheid, the denial is on the basis of skin colour. In the case of ordination it is on the basis of sex. "The Archbishop went on to affirm that he personally believed in women's ordination" with every part of my being especially in view of my own ministry in seeking to work for justice". Such a clear statement from an Anglican Archbishop on the subject is a refreshing change from the position of others in similar positions who do not seem to have a theological conviction on the matter except the concern "What will Rome say?,"

A Memorial Service for the late Sister CAROL GRAHAM.

A special service of thanksgiving was held in remembrance of Sister Carol Graham who died in England on April 15th, 1989 at the ripe old age of 91 years. She came to India in 1927 and worked in the Dornakal Diocese under the late Bishop Azariah and later at Raghavapuram in the present Krishna-Godavari Diocese. She had a great love for the village people, shared their joys and sorrows and identified herself with them in many ways. Prayer was the centre of her life. She spoke Telugu fluently.

She went to England in 1944 and returned to India in 1946 when she was asked to be in charge of the training of women leaders at all levels in Kerala, Tamilnadu and Andhra. She was also a member of the negotiating committee during the final stage of preparation for the inauguration of the C. S. I.

The Holy Communion service followed the Ordination with the Rev. D. S. Thiagarajah, the Rev. S. P. Jeyasingham and the Rev. Christo T. Roberts assisting the Bishop.

At the end of the Service Dr. and Mrs. Jebanesan entertained the guests to a Fellowship Tea on the lawn of the Lower School of Jaffna College.

Parents Day of Manipal Y.M.C.A. NURSERY.

The Kiddies of the Manipal Y. M. C. A. Nursery held their annual Parents' day at the Y. M. C. A. House Manipal on 25. 11. 89. The chief Guest on the occasion was Mr. Daniel Masih, Secretary of the Ranchi Y. M. C. A. in North India. M. S. Vjekulasigam Development secretary of the National council of Y. M. C. A's Sri Lanka was also present. The Children exhibited their talents in singing, dancing drill display and drama which were of a very high Standard due to the untiring effort of the two teachers Miss. Jothy Lyman and Miss. Vimala Thambayagam. Mr. Daniel Masih gave away the christmas gifts to the children. The Parents, well wishers and the Y. M. C. A board members who were present had a Pleasant time.

"Environment and Evangelism"

"It is our conviction that our work on environmental issues is as Christian as our evangelism", say missionaries of the Bible Churchmen's Missionary Society based in Southern Portugal.

Mr. Robert Kelly an aboriginal Australian has said "Land is the basis of life, identity and spirituality".

Man has all too often abused nature even using religion to justify an attitude to nature showing an exclusive concern for humans forgetting that "Man did not weave the web of life, he is merely a strand in it. Whatever he does to the web, he does to himself"

After the formation of the C. S. I., she was responsible for the Women's Fellowship in September 1949 and the Women's Order of the C. S. I. in 1952 when 27 women already in full time service of the Church were commissioned as the first sisters of the C. S. I. in St. Mark's Cathedral, Bangalore. It was also Sister Carol who opened the centre Vishranthi Nilayam in 1950 in Bangalore which became the headquarters of the Women's Fellowship and the Women's Order.

In 1960 Sister Carol returned to England and in 1963 founded the Farncombe Community at Farncombe in Surrey. Her ashes have been interred in the Garden of Praise in Vishranthi Nilayam, Bangalore. Some among us are sure to remember Sister Carol Graham's visit to Jaffna many many years ago.

Violence and Non - violence

— David M. Gill. Continued from 01.12.1989 issue.

5. Christians reflecting on these dilemmas must avoid the trap of seeming to dictate strategies and tactics to people living in distant and different situations. No single one can have universal validity; and those who live outside a particular conflict do well to be wary of handing out advice, whether towards violent or non-violent strategies, when it is not they, but others, who will be called upon to pay the price of following it.

Grants from the PCR Special Fund have gone to groups following different strategies and employing a wide range of tactics. In a particular situation, however, the Fund may sometimes choose to aid one group instead of another—and thus be perceived as “handing out advice” in favour of one strategy rather than an alternative. The same problem arises in debates about the PCR, whose protagonists and critics both need to be on guard against the kind of moral arrogance noted above. The 1973 warning, therefore, bears further thought.

Use of power in a complex world.

6. Since 1973 the international scene has become more complex, in terms of people's experience of the use of violence for political ends. Europe, for example, was traumatized by the activities of the Baader-Meinhof group, the Red Brigades and other such organizations employing violence with the avowed purpose of achieving greater justice. Elsewhere, several movements for liberation were dogged by power struggles and factionalism in their own ranks. In Africa and Asia, groups formerly using military action against oppressive regimes became governments themselves and now evoke varying degrees of satisfaction or disillusionments among their erstwhile supporters. The 1973 document, were it being written now, would perhaps include a sharper warning to the effect that a political organization's proclamation of goals does not necessarily say much about the quality of the struggle in which it is engaged or the quality of whatever new social order may emerge.

7. Violence and non-violence in civil conflicts cannot be divorced from similar ethical considerations that arise from the way power is exercised by national governments. Indeed, a curious element in the present ecumenical debate is the marked contrast between the churches' stances vis-a-vis, on the one hand, military power employed by governments and directly supported by every tax-payer and on the other, that which is used without the sanction of the state. At this point, reflection about combating racism in the eighties needs to be linked with the World Council's ongoing work on human rights, militarism and disarmament and related to such considerations as the rights of conscientious objectors, the need to promote models of peaceful resolution of conflicts, and the concern for national security and civil order—which is to say, it becomes part of the more general debate about relations between church and state today.

8. The present conversation would be helped if more people were aware of previous work done on the violence/non-violence issue, not only by the World Council but by the member churches themselves. Examples of recent studies were footnoted in the 1973 statement, but there have been others since then. As was stated in '73: “The problem of Christian responsibility in a world of force and violence is as old as the Church itself.” Participants in the present debate would do well to remember the roots whence it has sprung.

The Rev. DAVID GILL was director of the WCC sub-unit on Racial and Congregational Life, and was general secretary of the Uniting Church in Australia.

— By Courtesy Ecumenical Review

Christmas Sale.

Christmas Cards, Calendars (1990) in attractive colours and designs with appropriate Bible verses available at

Religious Publication Centre,
(Thirumarai Illam)

182, First Cross Street,
Jaffna.

(Short Stock — buy early)

A PASTOR'S MEMORIES:—2.

by the Rev. D. R. Ampalavanar (The Christian Theological Seminary Maruthanamadam, CHUNNAKAM)

The value of the Christian year: I remember, Prof. V. T. Kurien of the U. T. C. Bangalore, in his lectures on liturgiology, emphasising on the value of the Christian year. He said, that as pastors, we should encourage our members to understand and to observe the saving events of the Christian Faith, by fellowing the Christian Calendar.

The Christian Calendar begins with Advent, on the Sunday nearest to November 30th. The season of Advent includes four Sundays and finishes on December 24th. On Advent Sundays we remember the forerunner of Christ - the Prophets of The Bible and look forward to the end of history. During Advent and Lent seasons weddings are not solemnized.

The word “Advent” means “coming”. The message of Advent is the coming of Jesus Christ. This brings to mind, both the thought of Bethlehem and the final Coming of Christ as Judge. The other major Festivals are: Christmas - celebrates the divine birth of our Lord. Epiphany - the world-wide mission of the church. Lent - the

need of Self-Scrutiny any self-discipline, on the pattern of the forty days Sojourn in the wilderness. Holy week (Palm Sunday-Holy Saturday)-recalls in detail the story of the passion. Good-Friday - the death on the cross. Easter Day - the immortal hope. Whitsunday - the coming of the Holy Spirit, and finally Trinity Sunday - the wonder of God's three fold revelation of Himself to human experience.

When our members are properly instructed to understand the Christian Calendar, then there is no danger of forgetting, that they are living in a Spiritual Order, and that their life at every turn should be modelled on the one who left an example that we might follow in his steps.

Worship is not less important than preaching. The worship of the church from the earliest days has centred round the great festivals of the Faith. No great events in the gospels, have been celebrated down the ages in all branches of the church. Therefore let us start observing the Advent season (Dec. 3rd' 1989) prayerfully.

SERMON STARTERS.

Our Stewardship And Work:

A Steward of God	— A High Honour	— Titus 1:7
A Good Steward	— A Great Trust	— I Peter 4:10
A Faithful Steward	— A Noble Aim	— I Cor. 4:2
A wise Steward	— A Discerning Mind	— Luke 12:42
An Unjust Steward	— A Selfish Motive	— Luke 16:2.
Working for His Name	— Ill John 7.	
Witnesses for His Truth	— Acts 1:8.	
Watches for His Coming	— Mark 13:35.	

— (Selected).

Namibia...

(continued from 1.12.89 issue)

Wild Thorns, by S. Har Khalifeh, takes us to that hot-bed of terrorism and anti-terrorist retaliation, the West Bank of Israel. Usama drives into his home country, the West Bank area, after having been abroad for several years working, of all places, in one of the Arab Gulf states, and we see the country through his eyes, the homeland he has so longed to see again. As he takes up his life with his family and former friends, we see that he has not returned with peace in his heart. He has become a terrorist and is determined to take action. Others around him are fearful for him, or apathetic to his extreme hate for Israel. One of his friends is even conciliatory toward the Israelis. The novel very adroitly paints the variety of feeling amo-

ng the Arabs of the West Bank, the fear of both the Israeli army and police, the resentment of worse than second-class treatment, and yet also the ineffable that the years of violence since the 1967 war have wrought.

Despite the fact that many things happen in this novel that we hear about in the news—for example, the Army's demolition of the beautiful old home of several of the central characters because the young people in it have been found to be supporting the terrorists and storing pamphlets in their cellar - Wild Thorns is not a hate novel. Each of the Arabs observes the others and none is satisfied with what he sees. We lose our sympathy with Usama toward the end when we are suddenly confronted with his solitary wanton act of terror - the moment he stabs an Israeli officer in the back who is out (continued on page 4.)

உதய தாரகை

UTHAYATHARAKAI

Est'd. 1841.

மார் 149

08 - 12 - 1989

[இதழ்

49

சிந்தனை 41.

ஒசியா. 11 : 9.

நான் மனிதல்ல இறைவனுக்குக் கிறேன்.

நான் உன் நடுவிலுள்ள பரிசுத்தர். பரிசுத்தர் என்ற சொல்லுக்கு அதிகம் அழுத்தம் தந்து இறைவனையும் பரிசுத்தம் என்ற சொல்லையும் இணைப்படுத்தி மனிதவரலாற்றில் இச்சொல்லையும் இறைவனையும் பின்னிப்பிணை வைப்பதில் முன்னின்று செயற்பட்டவர் இறைவாக்குகள் ஏசாயா என்பது மறுப்பதற்கில்லை.

சமகாலத்தவரான ஒசியாவும் இச்சொல்லையப்படுத்தாது விட்டுவிடவில்லை.

பரிசுத்தரான இறைவனில் சார்ந்து உறவாடும் மனிதன் பாவியாக இருக்கலாம். ஆனால், பரிசுத்த வாழ்வை நோக்கி நடை போடுபவர்களாக இருப்பது அவசியம். பாவவாழ்வில் படுத்து இருப்பவன் இறைவனுடைய பரிசுத்த வாழ்வின் பங்காளிகளாகிவிட முடியாது.

மனிதன் பரிசுத்தரின் பங்காளியாக வேண்டுமானால் பாவ அறிக்கை செய்ய வேண்டும். அறிக்கையின் தொடராகப் பாவ விமோசனம் கிட்டுகின்றது. இதன்பின் இறைவாருத்தையைக் கேட்கும் உரிமையை மனிதன் பெற்றுவிடுகின்.

இறைவனுடைய வார்த்தை மனிதனை உள்ளும் புறமும் பரிசுத்தம் செய்துவிடுகின்றது.

பாவம் நிறைந்த உலக வாழ்வில் இருந்து மனிதனை மீட்டு எடுக்கும் பணியில் இறைவன், தொலைவான

ஆ. வே. இயேசுதாசன்.

ஒரு இடத்தில் நின்று செயல்படாமல் மனித வாழ்வின் நடுநின்று செயல்படும் இயல்புடையவர் என்பதை ஒசியா தொனி செய்கிறார்.

மனிதன் தன்னை நம்பி வாழும் இயல்புக்கத்தை உண்டாக்கிய ஒருவன். தன்னால் எல்லாவற்றையும் சாதிக்க முடியும் என்ற இறுமாப்பு உடையவனும் கூட.

இறுமாப்புடனான தன்நம்பிக்கை இறைவனையும் மனிதனையும் பிரிக்கும் இயல்புடையது. திருமறையில் பல சான்றுகள் உண்டு.

இஸ்ரவேலின் முதல் மன்னன் சவுலுடைய வீழ்ச்சிக்குச் காரணம் இறுமாப்புடைய தன்நம்பிக்கையே என்பதை சாமுவேல் 15 அதிகாரம் தொனி செய்கின்றது.

ஆட்சியாளரின் நடுவிலும் மக்களின் நடுவிலும் நின்று செயற்பட்ட பரிசுத்தராகிய இறைவனை மறந்த மன்னன் ஆட்சி வீழ்ச்சி அடைந்தது.

இன்றும் இஃது உண்மை. இன்று மக்களும் ஆட்சியாளர்களும் இறைவனை மறந்து செயல்படுவதால் நன்மை தரும் செயற்பாடு அல்ல.

தன்நம்பிக்கை இல்லாத மனிதன் எதையும் சாதிக்க முடியாது. இக்கூறுதது ஏற்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. இறைநம்பிக்கையுடன் இணைவுபட்டுச் செயற்படாத தன்நம்பிக்கையின் இறுதிமுடிவுகள் கூட்டி

முனைகளாகவே இருக்கும். இறைநம்பிக்கையும் தன்நம்பிக்கையும் இணைந்து செயல்படும் போது புனிதமான புதிய வரலாறுகள் உருவாகும். ஆதாரம் அப்போஸ் 13 அதிகாரம் — முடிவுவரை.

மனித வரலாற்றின் நடுநின்று செயல்படும் இறைவனில் மனிதன் சார்ந்தும் அவர் சத்தம் கேட்கும், கேட்ட சத்தத்திற்கும் பணிந்து அடங்கியும் செயல்படுவதை இறைவன் விரும்புகின்றார்.

இவ் விருப்பிற்கு மாறுபட்டுச் செயல்படும் மனித செயற்பாடுகண்டு இறைவனுடைய இதயம் குழம்பும் இயல்புடையது என்பதைத் தொனி செய்கின்றார் ஒசியா 11:8 வசனத்தின் வழி நின்று.

இறைவன் மனிதனைப் போற் செயல் படுவதில் நின்று மாறுபட்டு, மனித இனம் சிக்கிப் போய்க் கிடக்கும் சிக்குகளிலிருந்து மனித இனத்தை மீட்டு எடுப்பதில் தன் கரிசனையைக் காண்பிக்கிறார், என்ற பேருண்மையை ஒசியா படம்பிடித்துக் காண்பிக்கின்றார்.

அன்புக்குரிய ஒன்றைப் பிரிந்து வாழும் இயல்பு இறைவனுக்கு இல்லை. என்பதை காணாத ஆட்டின் நிகழ்ச்சி கூட்டுகின்றது.

அன்பின் அடித்தளத்தில் நின்று மனித வாழ்வுக்காய் செயல்படும் இறைவன் வேதனைப்படும் படியான செயற்பாட்டின் நிற்றும் விடுபட்டு இறைவனோடு இணைந்து செயல்படும் போது இறைவன் மனிதரின் பேரில் சந்தோசமாய் மகிழ்ந்திருப்பார் என்று தொனி செய்கின்றது செபனியா 3:17 ஆம் வசனம்.

நாமும் நம்முடைய செயற்பாடுகளும் இறைவனை வேதனைப் படுத்தும் படியாக உள்ளதா? மகிழ்ந்து இருக்கும்படியாக அமைந்துள்ளதா? சிந்தித்துச் செயல்பட இது நல்ல தருணம்.

செய்தித்துணுக்கு.

வாய்ப்பு.

கலைமாணி பட்டத்திற்காக (B.A) கடந்த 10 ஆண்டுகளாக கிறிஸ்தவ நாகரீகத்துறை கற்கிக்கப்பட்டு வந்த யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்திலே இவ்வாண்டில் இருந்து கிறிஸ்தவத்தில் கலைமுதுமாணி (M.A) பட்டத்திற்காக பயிலுவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அங்கீகரிக்கப்பட்ட பல்கலைக் கழக மொன்றில் இருந்து கலைமாணி (B.A) அல்லது இறையியல்மாணி (B.Th) பட்டத்தைப் பெற்றவர்களும் இக்கல்வி நெறிக்கு விண்ணப்பிக்க முடியும்.

கலைமாணி பட்டத்திற்கான கிறிஸ்தவ நாகரீக துறையின் பாடத்திட்டம் இவ்வாண்டு மறு ரேமைக்கப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்தவத்தின் வரலாறு, வேதாகம ஆய்வு, மெய்யியல், இறையியல் சிந்தனை வளர்ச்சி, கிறிஸ்தவ கலை இலக்கியம் ஆகிய நான்கு பெரும் பிரிவுகளை புதிய பாடத்திட்டம் உள்ளடக்குகிறது. இந்த கிறிஸ்தவ இயல்புதற்கு

குடிதண்ணீர் வசதி.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலுள்ள வலைப்பாட்டுக் கிராமத்து மக்களின் குடிதண்ணீர் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் முகமாக கனடியன் அரசாங்கத்தினால் இன்று குழாய் மூலம் தண்ணீர் பெறக் கூடியதாயுள்ளது.

இதன் ஆரம்ப வேலைகளை அக்கிராமத்து மக்களும் அருட்திரு A. ஜெயக்குமார் அவர்களும் முன்னின்று முடித்து வைத்ததன் பயனாக 2.11.89 அன்று “குழாய் மூலம் குடிதண்ணீர் வழங்கும் வைபவம்” ஒன்றை அருட்திரு A. ஜெயக்குமார் அவர்கள் சம்பிரதாய பூர்வமாகத் திறந்து வைத்தார். இவ் வைபவம் கிறிஸ்தவ மத முறைப்படி நடாத்தப்பட்டது. கடந்த பல ஆண்டுகளாக குடிதண்ணீர் பிரச்சனையால் வாடிய மக்களுக்கு இத்திட்டம் ஓர் அரிய வரப்பிரசாதமாக அமைந்துள்ளது.

மரணம்.

இந்தியாவின் தன்னார்வ சுகாதார சங்கம் இந்தியாவின் புகையிலைத் தொழில் வருடாந்தம் எட்டு முதல் பத்து லட்சம் பேரின் மரணத்திற்கு ஏதுவாக இருக்கிறதெனக் கூறி யுள்ளது.

இந்தியாவில் புகையிலையை உபயோகிக்கும் 100 மில்லியன் ஆண்களும், 50 மில்லியன் பெண்களும் புகையிலையோடு தொடர்பான துறையரில் தொண்டை, வாய் முதலிய உறுப்புக்களில் புற்று நோயால் பீடிக்கப்படும் ஆபத்தில் இருக்கின்றனர் என்றும் ஆண்டில் இரண்டு லட்சம் பேர் இத்தகைய புற்றுநோயால் பீடிக்கப்படுகின்றனர் என்றும் இச்சங்கம் கூறுகின்றது.

வறுமை ஒழிப்பில் ஈடுபட்டிருக்கும் இந்தியாவுக்கு இது மேலும் ஒரு பொருளாதாரச் சமையாக இருக்குமென்றும் இந்த அறிக்கை கூறுகின்றது. இந்த சுகாதார சங்கம் புகையிலையால் ஏற்படும் சுகாதாரக் கேடுகளைப் பற்றி மக்களுக்கு அறிவுறுத்தி வருகின்றது.

அழகுராணி.

40 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் சினவில் அழகு ராணிப் போட்டி ஒன்று விரைவில் நடத்தப்படவுள்ளது.

இப் போட்டி டெலிவிஷனில் காட்டப்படவுமுள்ளது.

வெறும் உடல் அழகைக்காட்டுவதாக இது அமைந்துவிடாது: சங்கீதம், நடனம் போன்ற துறைகளில் உள்ள திறமை பற்றியும் இப்போட்டியில் கணிக்கப்படும்.

இவ்வாறு போட்டி அமைப்பாளர் தெரிவித்ததாக பி.பி.சி வாடுவி தெரிவித்தது.

மாஸ்கோவில் இந்து ஆலயம்.

மாஸ்கோவில் ராதா கிருஷ்ண ஆலயம் ஒன்று கட்டப்படவுள்ளது. மாஸ்கோவில் கட்டப்படவுள்ள முதலாவது இந்து ஆலயமாக இது அமையும்.

ஆபிரம் சதுர மீற்றரில் 3 அடக்குக் கட்டடமாக இந்த ஆலயம் இருக்கும்.

இதில் 7 அடி உயர இராதா கிருஷ்ண சிலை வைக்கப்படும்.

பொறுப்பாயிருக்கிற அருட் கலாநிதி A.J.V. சந்திரகாந்தன் அவர்கள், அருட்திரு கலாநிதி S. ஜெபநேசன் கென்றிவிட்டர், S.J. இம்மா ஹுவேல், யஸ்ரின் குரானப்பிரகாசம், ஆகியோரின் உதவியுடன் பாடத்திட்டத்தைப் புனரமைத்திருக்கிறார்.

விடுதலை இறையியல்-
ஓர் அனுபவம்..

முதலாவது திடப்படுத்தல் பயிற்சி வகுப்புக்குச் சென்றபோது விடுதலை இறையியலின் அனுபவம் எனக்குக் கிடைத்தது.

எல்லாமாக எட்டுத் தாய்மார் ஒரு நிறு குழுவாக அவர்களோருவரின் வீட்டில் கூடியிருந்தனர். அவ் வகுப்பை நடத்தியவர் ஒரு அமெரிக்க சகோதரி, அத்தாய்மாரை அவர் பயிற்றுவிக்க, அத்தாய்மார் தமது பிள்ளைகளைப் பயிற்றுவிப்பர். பின்னர் மறுமுறை குழுவாகக் கூடி அதை ஆரம்பிப்பர்.

நான் இக்கூட்டத்திற்கு, சுவையாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்துடன் போனேனே தவிர, விடுதலை இறையியலைப் பற்றி, புதிய அனுபவம் இருக்கப் போகிறது என்ற எண்ணத்துடன் போகவில்லை.

அன்றைய தினம் சிந்திக்கப்பட்ட பொருள் “கிறிஸ்து ஏழ்மையாக, தம்மைத் தாழ்த்தி எம்மிடையே பிறந்து எமது வாழ்வைப் பகிர்ந்து கொள்ளுகிறார்.” இப்பொருளிலே எழுப்பப்பட்ட வினா “ஏன்” அங்கிருந்த பெண்கள் அனைவரும் ஏழைகள். அடிப்படையில் கல்வியற்றவும் இருக்கவில்லை. பலரும் கிராமங்களிலிருந்து நகருக்கு வந்து “குடியேறியவர்கள்” கஷ்டத்தை உணர்ந்தவர்கள் குழந்தை யொன்று மாட்டுத் தொழுவில் பிறந்தது என்றால் என்ன என்பதைத் தெளிவாகப் புரியக் கூடியவர்கள். சில நிமிடங்கள் பரிஹாசாவின் பிறப்பின் கதை வாசிக்கப்பட்ட பின், அநீதி, கஷ்டம், குறைவாகப் பேசுதலைப் பற்றி ஒரு மணி நேரம் கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது.

அவர்களுக்கு இந்த சுகாதாரக் குறைவுகளையும், சுகாதார தேவைகள் கொடுக்கப்படாததையும், எவ்விதம் வைத்தியரைப் பார்க்க வரிசையில் நின்று நேரம் ஒரு பெண்ணுக்குமுந்தாத பிறந்து இறந்தது என்பதையும், தாம் கடைகளிலே அதிக நேரம் காத்திருக்க நல்ல உடையணிந்தோர் முதலில் கவனிக்கப்படுவதையும், தாம் பணிபுரியும் இடங்களில் வீட்டுக்காரரால் மதிப்பின்றி நடத்தப்படுவதையும், உள்ளூர்க் கடைகளில் பொருட்கள் விலை கூட்டி விற்கப்படுவதையும்.....

ஒரு மனிதரே உரையாடலின் பின், பாடத்தை நடத்திய சகோதரி, “ஏன் இயேசு தாழ்மையுற்று ஏழ்மையாகப் பிறப்பதைத் தெரிந்தார்?” என்ற வினவை எழுப்பினார்.

ஒரு வேளை (ஒரு பெண் பதிலளிக்க ஆரம்பித்தார்) இந்தப் பணக்காரருக்கு நாங்கனும் முக்கியமானவர்கள் எனக் காட்டுவதற்காக இருக்கலாம்.

அவ்வறை முழுவதையும் ஒரு சிலிர்ப்பு ஊடுருவிச் சென்றது. உண்மையில் இறைவன் அவர்கள் நிலையைப் பற்றி எண்ணியது இதுவே! அவர்கள் உரையாடல் தொடர்ந்தது. அரைமணி சென்றது. திடீரென இன்னொரு பெண் பேச ஆரம்பித்தாள்.

“என்னைப் பொறுத்தவரை இன்னும் முதலாவது வினாவுக்கு விடையளிக்கவில்லை என நினைக்கிறேன். கடவுள் தன் குமாரனை எம்மைப் போல வாழ அனுப்பினார்; ஏனெனில் நாங்கள் முக்கிய மானவர்கள் என்பதை நாமே உணர வேண்டும் என்பதுதான். எமது எஜமானர்கள் இதை உணர அல்ல நாமும் உணர வேண்டும் என்பது அவரின் எதிர் பார்ப்பு”

நற்செய்தி, மக்களை விடுதலையாக்குகிறது என்பதை அப்போதுதான் கண்டேன். நற்செய்தி, அம்மக்களுக்கு ஒரு விடுதலையின் செய்தியைக் கொடுத்தது.

மிகுதி மறுபக்கம் பார்க்க.

சாவிலும் சாட்சியாயிருந்த சீடர்கள்.

அப்போஸ்தலனாகிய யோவானையும், யூதாஸ்காரியோத்தையும் தவிர, இயேசுகிறிஸ்துவின் மற்றைய சீடர்கள் அனைவரும் இரத்த சாட்சிகளாக மரித்துள்ளதை, சரித்திரக் குறிப்புடன் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. எனினும் இவர்களுள் இருவரது மரண சம்பவம், மரணத்தறுவாயிலும் அவர்கள் மற்றவர்களை இயேசுவுக்குள்ளாக வழி நடத்தும் சாட்சிகளாய் இருந்தனர் என்பதை அறியத்தருகின்றது.

அப்போஸ்தலனாகிய யாக்கோபு சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டதை வேதாகமத்தின் வாயிலாக நாமனைவரும் அறிவோம். அச்சமயத்தில், இவருக்கெதிராகக் குற்றஞ்சாட்டிய மனிதனெருவனும் இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசித்து ஏற்றுக் கொண்டு, இரத்த சாட்சியாக மரித்தான் என சரித்திரக் குறிப்புகள் அறியத் தருகின்றன. இந்த மனிதனும், யாக்கோபு சிரச்சேதம் செய்யப்படும் இடத்திற்கு வந்திருந்தான். தன் குற்றஞ்சாட்டுகள் நிரூபணமாகி, யாக்கோபு இப்போது மரிக்கப்போகிறான், எனும் மகிழ்ச்சியில் இவன் வழிதெரு யாக்கோபின் மீது குற்றங்களைச் சுமத்திக் கொண்டே வந்தான்.

யாக்கோபு திகிலடைந்தவனாக அச்சத்துடனும், சோகத்துடனும் இருப்பான் என நம்பிக் கொண்டிருந்த இந்த மனிதன், யாக்கோபினுடைய முகத்தைக் கண்டதும் ஏமாற்றமடைந்தான். ஏனென்றால், யாக்கோபின் முகத்தில் நிறைவான மகிழ்ச்சியின் சாயலை தென்பட்டது.

அந்த மனிதன், “யாக்கோபு விசுவாசிக்கும் இரட்சகர் உண்மையிலேயே தேவனாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், சாகப்போகும் மனிதனுக்கு இத்தகைய உற்சாகமும், மகிழ்ச்சியும் கிடைக்காது” என எண்ணியவனாக, அந்த நிமிடமே கிறிஸ்தவனாக மாறி, யாக்கோபோடே இரத்த சாட்சியாக மரித்தான். இருவரும் ஒரே பட்டயத்திலேயே சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டனர். இது கி.பி.44 இல் நடைபெற்றது.

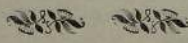
அதேபோல், பேதுருவின் சகோதரனாகிய அந்திரேயாவின் மரணமும் அவருடைய சாட்சியின் உறுதியான தன்மையைப் புலப்படுத்துகிறது. இவன், சின்ன ஆசியாவின் பல பகுதிகளிலும் கிறிஸ்துவைப் பிரசுரத்து வந்தான். கிரேக்கத்தின் பெட்ரேயி (Petræ) எனும் இடத்தின் தேசாதிபதி, தான் வழிபடும் விக்கிரகங்களுக்கு எதிராக, அந்திரேயா பிரசுரித்தால் அவனுக்கு மரண தண்டனை வழங்கப்படும் எனக் கட்டளையிட்டான். ஆனால் அந்திரேயாவோ, தொடர்ந்து பயமின்றி, கிறிஸ்துவைப் பற்றி மக்களுக்கு அறிவித்தான். இதனால், ஒரே அளவான நீளமுள்ள இரு மரத்துண்டுகளினால் செய்யப்பட்ட சிலுவையில் இவன் அறையப்பட்ட வேண்டுமென இவனுக்கெதிராகத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

அந்திரேயாவின் சிலுவையின் இரு முனைகள், நிலத்தில் பொருத்தப்பட்டிருந்தன. அவருடைய மரணவேதனை அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதற்காக, நன்றாக அடிக்கப்பட்ட பின், கயிற்றுக் கிளம் அந்தச் சிலுவையில் கட்டிக் தொங்க விடப்பட்டிருந்தான். இவ்வாறு மூன்று நாட்களாக, இரவும் பகலும் சிலுவையில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த அந்திரேயா, கடுமையான வேதனையை அனுபவித்தாலும், உற்சாகத்துடன் தன்னைச் சுற்றிலும் குழுமிருந்த மக்களுக்கு,

கிறிஸ்துவின் அன்பைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தான். அவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள், அவன் சொல்வதை நம்பி, இயேசுவை ஏற்றுக் கொண்டனர். இதனால் அவனைச் சிலுவையில் இருந்து எடுத்து விடும்படி தேசாதிபதியிடம் இவர்கள் வேண்டிக் கொண்டனர். இவர்களுடைய வேண்டுகோளைப் புறக்கணிக்க விரும்பாத தேசாதிபதி, கடைசியில் கட்டுக்களை அவிழ்த்து விடும்படி கட்டளையிட்டான். ஆனால் கடைசிக் கட்டு அவிழ்க்கப்படும் போது, அந்திரேயாவின் சரீரம் மரித்த நிலையில், சீமெந்து விழுந்தது.

இத்தகைய ஆயிரக்கணக்கான இரத்த சாட்சிகளின் உறுதியான வாழ்க்கையினாலேயே, கிறிஸ்தவமதம் இன்று உலகெங்கும் பரவியுள்ளது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அதேபோல, இன்னும், கிறிஸ்துவை அறியாத மக்களுக்கு, அவரை அறிவிக்க, தம் உயிரையே அர்ப்பணிக்கக் கூடிய ஊழியர்களாக இன்றைய மிகப் பெரிய தேவையாயுள்ளது. (Foxe's Christian Martyrs of the World எனும் நூலில் இருந்து தழுவினது)

—(நன்றி: சத்திய வசனம்)—

விடுதலை..... தொடர்ச்சி

கடவுள் தம்மில் காட்டிய அன்பின் மூலம் தாங்களும் மனிதர்கள் பதை உணர்த்தி இருப்பதை நினைவு எண்புரிந்து கொண்டனர். இதன்பின் எப்படி இந்த நிலையிலிருந்து மாறலாம் எனப் பேச ஆரம்பித்தனர். நாமும் மனிதர்கள் எமக்கு விடைகூட்டி விடும் காலத்தைக் குறிப்போவதில்லை எனத் தீர்மானித்தனர். எல்லாமக்களும் ஒன்றாக இணைந்து செயற்பட வேண்டும். எல்லாத் தாய்மார்களும் இதை உணர வேண்டும் என்றெல்லாம் பேசினர்.

விடுதலையின் இறையியல் என்பது விடுதலை கொடுக்கும் இறைவனைப் பற்றிய செய்தி.

(நன்றி- GOOD NEWS TO ALL)

தேம்பாவணி:

இல்லறத்தில் துறவறம்.

(முந்தெட்டி)

~~~~~

மனித வாழ்வில் பிரமச் சாரியம், கிருகஸ்தம் வண்பிரஸ்தம் - சந்திரயாம் என நான்கு கட்டங்கள் உள்ளன. விவாகமாகாத நிலை-இல்லற வாழ்வு-இல்லற வாழ்வில் பற்றற்ற நிலை-துறவற நிலை ஆகியன.

இல்லறமல்லது நல்லறமல்ல என்பது முதுமொழி. ஆயினும்

“வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க கூறுதல் பின்னர்தான்” என்றும் அறிகுர் கூறியுள்ளார்.

எல்லாப் பொருள்களையும் துறத்தால் அதாவது விட்டு நீங்கினால், ஒருவர்க்கு இம்மையிலே முற்றமையை உடைய இன்பமும் பல அல்லின்பங்களை வேண்டின் அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க. அவ்வாறு செய்யின் இம்மையிலே துன்பங்கள் இல்லாதவென்றி இன்பங்கள் உளவாதனும் உண்டு என்பதே இவ்வறிஞர் கருத்து. இல்லற வாழ்வில் ஈடுபட்டுத் துறவறம் பூண்டுகொள்தம் புத்தர், இராமக்கிருஷ்ணர் ஆகியோரின் வாழ்க்கை வர

விசுவாசத்தால் நீதிமான் பிழைப்பான்.

(முந்தெட்டி)

புனரமைப்புப் பணிகள்:

மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றுக் கொண்ட ஓரத்தின் அஞ்சாமையை யும், ஆற்றலையும் எண்ணிப்பார்க்கும் போது, அவற்றின் அடித்தளம் யாது என்பதைக் கண்டு கொள்ள முடிகிறது. சமயத் தலைவர்கள் கடவுளின் அதிகாரத்தைத் தாங்கள் முழுமையாகப் பெற்றிருப்பதாகக் கூறியதையும், திருமறையின் அதிகாரத்தை விடத் தங்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கும் அதிகாரமே பெரிது என்று கருதியதையும், ஓரத்தர், இயேசுகிறிஸ்துவின் பெயராலும்— திருமறையின் பெயராலும் எதிர்த்துள்ளார்.

எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் கடவுளின் ஆசாரியர்கள். அவரால் தமது ஊழியர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருப்போர், என்றென்றும் திருமறையே எல்லா நியாயத்தீர்ப்புக்குக் குறைவாக அமைகிறது. அதைப் படிக்கும் உரிமை எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் உண்டு-இயேசுகிறிஸ்துவின் அதிகாரத்திற்கு மேற்பட்டதாக வேறு ஏதுவும் இருக்க முடியாது- வேறு அதிகாரங்கள். மிசைரின் தந்திரங்களை ஒட்டிய தந்திரங்களை என்றும் ஓரத்தர் மூழ்கிறார்.

“கிறிஸ்தவனின் உரிமைப்பேறுகள்” என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதியுள்ள நூலில், மனிதனின் ஆன்மா கடவுளின் வார்த்தையைத் தன்னைக்கே கொண்டதாக இருந்தால் அதற்கு எந்தக் குறைவும் இருக்க முடியாது- என வலியுறுத்துகிறார். அவர் எழுதிய நூல்களைச் சீர் திருத்தத் திருச்சபையின் தோற்றத்திற்காக, அவர்தம் இதயத்தைப் பிழிந்து சிந்திய இரத்தத்துகளிகள் என்று சொல்லலாம். “இவ்வளவு நூல்களை எழுதிய தன்காரணமாக நான் உடல் நலக்குறைவுகளுக்கு ஆளானேன். உறக்கமின்றிப் பல இரவுகளைக் கழித்திருக்கிறேன், தூக்க மருந்துகளும் பயன் தரவில்லை” என்று ஒரு கட்டத்தில் அவர் எழுதுகிறார்.

லாறு மேற் கூற்றக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறது.

இல்லற வாழ்வில் கசப்பு ஏற்படும் தலைவனுக்குப் பின்வருமாறு அறிவுரை கூறப்பட்டுள்ளது.

‘பத்தாவுக்கேற்ற பதினிரதை புண்டாளுல் எத்தாலும் கூடிபுருக்கலாம்-சந்தேஹம் ஏறுமாறாக விடு’-பாஸேயமாயின் கூறும் சந்தியாகச் கொள்.’

இல்லற வாழ்வில் சஞ்சலங்கள் ஏற்பட்டு, அவை, இறைவாழ்வு அடைவதற்குத் தடையாக விருக்கும்மையாலும் அல்லில்லற வாழ்வைத் துறத்தலே மோனானது என்னும் கருத்து இங்கே தரப்பட்டுள்ளது. துறவறத்தின் மாண்பைப் பற்றி மேலும் விபரிக்கும் அடிகளைக் கவனிப்போம்.

“துறத்தர் பெருமை துணைக் கூறின வையத்து இரத்தரை எண்ணிக்கொண்ட பற்று.”

இல்லறத்தில் துறவறம் பற்றித் தேம்பாவணியில் வீர மாமுனிவர் கூறும் கருத்துக்கள் அதன் துரியமையை நன்கு விளக்குகின்றன.

“சுரதம் பிரித்து நோக்கின் இயம்பிய துறவின் மாட்டு பேரநாமாவதன்றிப் பிரிவல்ல இரண்டும் தம்முள் ஓரநாமக் சேர்க்கில் உறுதியும் பயனும் ஓங்க பேரநாமமும்.”

ஜெர்மன் மொழிச் சீர்திருத்தம்:

மார்ட்டின் லூதரை ஓர் சமயச் சீர் திருத்தவாதியாக மட்டும் கருத முடியாது. ஜெர்மன் மொழிக்கு வளம் கூட்டிய அறிஞர்களுள் ஒருவராக லூதர் கருதப்படுகின்றார். வார்ட்பெர்க் என்னும் இடத்தில் உள்ள கோட்டைக்குள் அவர் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில், நமது திருமறையை இலத்தீன், எபிரேயம், கிரேக்கம் ஆகிய மொழிகளிலிருந்து பெயர்த்து, இன்றளவும் ஜெர்மனியில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற பதிப்பை உருவாக்கிக் கொடுத்தார். பல இசைப் பாடல்களை ஜெர்மன் மொழியில் இயற்றியுள்ளார்- அவற்றுள், உலகப் புகழ் வாய்ந்த “A Mighty Fortress...” “From Depths Of awe I raise to thee” போன்ற பாடல்கள், 46 ஆம், 130 ஆம் சங்கீதங்களைத் தழுவினதாக அமைந்துள்ளன.

ஜெர்மனிய இலக்கியத் திறனும் வானர்கள் அவரை ஒரு சிறந்த இலக்கியப் படைப்பாளராக ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். சமுதாய, அரசியல் சார்ந்த புதிய கொள்கைகளை நிறுவியவர். கல்வித் துறையில் புதிய சாதனைகளைச் செயற்படுத்தினவர், என்று பாராட்டப்படுகிறார். தம் காலத்தில் வாழ்ந்த மத்திய தர வகுப்பினர் சார்பில் குரல் எழுப்பிய ஒருவராகவும் லூதரைப் பலர் இன்றும் பாராட்டுகின்றனர்.

ஏழை மக்கள் பற்றிய இறையியலை உருவாக்கித் தந்தவர். ஏழைகளுக்குக் குக்குடியிருப்புக் களும், உணவு, உடை வசதிகளும் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று அவர் முழங்கியிருக்கிறார். திருச்சபைக்கும், மடங்களுக்கும் சொந்தமான நிலங்களை விற்று, அவற்றை ஏழைகளுக்கு வழங்கவேண்டும் என்ற கருத்தை ஐந்து நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பண்ணையாளர் ஆட்சிச் சூழலில் துணிந்து கூறினார்.

திருச்சபை வரலாற்றில் பெருந்திருப்பம் ஒன்றை ஏற்படுத்தியதோடு, புதிய சீர் திருத்தச்சபைக்கு வித்திட்டவராகவும் லூதர் விளங்குகிறார். அவர் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றியே ஜான் கல்வின், ஸ்வீங்கிவி, ஜான் நாக்ஸ் போன்றோர் ஐரோப்பிய நாடுகளில் சீர்திருத்தச்சபைகளை நிறுவினர்.

—(வளரும்)—

இல்லறம் துறவறம் இரண்டையும் பிரித்து நோக்கில், துறவறமே நிறந்தது. ஆனால், இரண்டும் இணைந்த அறமானது பேரநாமமும் என்பது வீரமாமுனிவரின் துணிவு. துறவறம் விரும்பும் ஒரு சாரார், மலைச் சாரல்களையும், காடுகளையும் அடைந்து தனித்திருந்து தியானித்துப் பேரின்பம் பெற முனைகின்றனர். இச்செயல் கோழைத்தனமானது என்பது வீரமாமுனிவரின்

V. குணரத்தினம்

கொள்கை. கிறிஸ்தவ மார்க்கம் என்ன கூறுகின்றது? நீயும் வா. உன் அயலானையும் கூட்டி வா என்கின்றது. நீ மட்டும் இரட்டிக்கப்பட்டால் போதாது, உன்னைச் சூழ்ந்துள்ளவர்களும் இரட்டிக்கப்பட வழி தேடுவது உன் தலையாய கடன் என்கிறது கிறிஸ்துவின் போதனை. காட்டிடை சென்று தவமியற்று வது இவருவான காரியம். நாட்டிலே வாழ்ந்து தம் இனத்தவர்களுக்கும் வழிகாட்டுவதே நிறந்த தவமாகும்.

— வளரும் —

தாரகைஒளி:-

வேணவேண திரவியம் எண்ணெய்ஞானி வீட்டில்;
நீர்முடன் அவையெலாம் செலவிட் டழிப்பான்.

— நிதிமொழிகள். 21: 20 —

எங்கள் கருத்து

இலங்கையிலும்தமிழ்எழுத்துச்சீர்திருத்தம்.

தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை இலங்கையிலும் அமுலாக்க வேண்டுமென, நமது அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டது. 1978 ஆம் ஆண்டு முதல், தமிழ் நாடு, எழுத்துச் சீர்திருத்தம் என்ற பெயரில், தமிழ் எழுத்துக்களில் சீர்திருத்தங்களை நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது. மலேஷியா, சிங்கப்பூர், ஆசிய நாடுகளிலும், தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழும் ஏனைய நாடுகளிலும், இந்த எழுத்துச் சீர்திருத்தம் அமுலாக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் எழுத்துக்களும் எண்களும், கி.மு.300 ஆண்டுகளிலிருந்து மாறிவந்துள்ளன என்பதற்குப் போதிய கல்வெட்டுச் சான்றுகள் உள்ளன. தகுந்த காரணங்களின்றி, தமிழ் எழுத்து வரிசையில் பதின மூன்று எழுத்துக்களில் வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டு விட்டன என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். எனவே, இந்த வேறுபாடுகள், தக்க காரணங்களுக்காக மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் எழுத்துக்களைக் கம்பியூட்டர்களில் பயன்படுத்துவதற்கும், தட்டச்சில் உபயோகப் படுத்துவதற்கும், இப்போ மாற்றம் பெற்ற தமிழ் எழுத்துக்கள் மிக்க வசதியாய் அமையுமெனக் கூறப்படுகிறது. இக்காரணங்களால், இலங்கை அரசாங்கம் இவ்வேழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்றது வரவேற்கத் தக்கதே. தமிழ் எழுத்துக்கள், தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் எங்கும் ஒன்றாக இருப்பது அவசியந்தான். ஒரு மொழியின் எழுத்துக்கள், அம் மொழி பேசப்படும் வெவ்வேறு நாடுகளில், பல்வேறு வடிவங்களில் இருந்தால், அம்மொழியின் வளர்ச்சி குன்றி விடும்.

இலங்கை அரசாங்கம், தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டதால், எதிர்வரும் ஜனவரி மாதம் முதல், அரசாங்கத்தின் தமிழ்ப் பிரசுரங்கள் அனைத்திலும் இந்த எழுத்துச் சீர்திருத்தம் நடைமுறையில் கொண்டுவருமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதன்பின் படிப்படியாக, பாடசாலைப் பாட நூல்கள், அரசாங்கப் பதிவேடுகள், தகவல் தொடர்புகள் எங்கும் தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பேணப்படும் எனத் தெரிகிறது.

இந்த எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை 'உதயதாரகை' வரவேற்கிறது. மற்றப் பத்திரிகைகளும் அடுத்த ஆண்டு தொடக்கம் இச் சீர்திருத்தத்தை நடைமுறைப் படுத்துமென நம்புகிறோம். இந்த எழுத்துச் சீர்திருத்தம், அரசியல் நோக்குடன் செய்யப்பட்டதாய் அமையாமல், உண்மையாகவே தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் ஏதுவாக அமையவேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்குமென்பதே எமது நம்பிக்கை.

குரு அருட்பொழிவு
வைபவம்.

தெல்லிப்பனை ஆலயத்தின் ஊழியனான அருட்திரு கிறிஸ்ரோ ரி. ரெபேட்ஸ் அவர்கள், தென் இந்தியத் திருமண்டலத்தின் குருவாக அருட்பொழிவு பெற்ற வைபவம், கடந்த கார்த்திகைத் திங்கள் 18-ம் நாளான சனித்திழமை, காலை 8.30 மணிக்கு, வட்டுக்கோட்டை ஆசன ஆலயத்தில், மனதில் படுக்க தொகு நிற்பு நிகழ்ச்சியாக அமைந்திருந்தது.

அன்றைய வான்நிலை சேர்ந்தாகக் காணப்பட்ட போதும், மக்களால் நிரம்பியிருந்த ஆலயத்துள், மத ஊழியர்கள் பலரும் ஊர்வலமாகச் சென்ற காட்சி, கண்களுக்கொரு மீருந்தாகவே இருந்தது. ரெபேட்ஸ் அவர்கள் கடமையாற்றிய நவாவிச் சபையிலிருந்தும், தற்போது கடமைபற்றும் தெல்லிப்பனைச் சபையிலிருந்தும் அநேகச் சமூகமளித்தனர்.

அருட்பொழிவு பெற்ற ஊழியனை, அருட்திரு டி. ஆர். அம்பலவாண அவர்கள், பெரியார் டி. ஜே. அம்பலவாணரிடம் ஒப்படைக்க, அருட்பொழிவு வைபவப் பிரசங்கத்தை

ஆற்றினார். அருட்திரு. ரி. எஸ். பிறே மராஜா அவர்கள். "நீங்கள் என்னைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை-நான் உங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன்" (யோ. 15:16) என்று வார்த்தைகளின் அடிப்படையில், தனது உரையை ஆற்றினார் அவர்.

தெல்லிப்பனைச் சபையைச் சேர்ந்த திரு. கே. வினையாலும், உடுவில் சபையைச் சேர்ந்த திருமதி பி. செல்வையாலும் கிளிநொச்சியிலுள்ள சாலோம் நகர்ச்சபை ஊழியன் அருட்திரு. பி. ஜே. குரியசுமாரும் வேதபாடங்களை வாசித்தனர்.

அருட்பொழிவு பெற்றவரின் தலைமீல் கைவைத்து அவரை ஆசீர்வதித்த பேராயர் டி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்களோடு சேர்ந்து வணக்கத்துக்குரியவர்களான டி. ஆர். அம்பலவாணர், சேவக்காம அல்பிறேட், எஸ். பி. ஜெயசிங்கம், எஸ். ஜெயநேசன், வி. என். தர்மகுலசிங்கம், விருத்தமார் ஆகியோரும் அந்நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்றனர்.

அன்றைய நற்கருணை விருத்தில், அருட்பொழிவு பெற்ற கிறிஸ்ரோ ரி. ரெபேட்ஸ் அவர்களும் அவரது இல்லத்தரசி ரஞ்சனி அவர்களும் முழங்காற்படியிட்டு, நற்கருணை பெற்ற, அந்த ஒரு கணம், யாவரை

ஓ... வைபவமே!

மாசுறுத்து ரட்சிக்க வந்த தூய
மனுமகனும் யேசுவுக்குச்
சிலுவை தந்தாய்!
நாசவழி சென்றோரைத் திருத்த
வந்த
நாயக ராம் நபிகள் மேற்கல்
லெறிந்தாய்!
தூசு தட்டிக் கிரேக்கத்தை எழுப்ப
வென்று
துடிதுடித்த ஞானிக்கு விட
மளித்தாய்?

நேசித்தே பாரதம் மீட்ட 'காந்தி',
நெஞ்சுக்குத் துப்பாக்கிக்
குண்டை ஈந்தாய்.
வெள்ளையறி குறைவல்ல கறுப்ப
ரென்றே
விளங்க வைத்த தூய கொன்ன
டிகளோடு
"கிள்ளிவிடக் கிரையல்ல" நாங்
களென்று
கொள்ந்தேழுந்த கிங் மாட்டின்
ஊதர் தம்மின்
பிள்ளைநிகர் உள்ளமதை 'ரவைக
ளாலே'.

பிளந்தெறிந்து குருதியினைக்
கொட்ட வைத்தாய்!
களளமிலாக்கினிவு மனத்தோரை
யெல்லாம்
காசினியே! வதைக்கின்றாய்.
ஒய்ந்திடாயோ?
பண்டை நாட் தொட்டுலகே பயங்
கொளது
பாதகமே இன்றும் நீ புரிகின்
ருயே!
குண்டுகளைப் படைப்பதினே
போட்டி போட்டு
குவலயத்தைக் கொலைக் கிடங்
காய் மாற்றுகின்றாய்
வண்டுகளாய்ப் பூவினிலே தேனை
மாந்தி

வாழ்ந்தாலும் இன்பமடா!
வானரம் போல்
கண்டதையும் உண்டொழுகல்
மாபேறென்பேன்
கைகளிலே கொலைக்கருவி அவை
கொள்ளாவே.
உண்மைதான் உயர்வென்று ஒது
கின்றாய்
உண்மைக்காய் உழைப்போரை
விழ்த்துகின்றாய்
வண்ணமிகு சுதந்திரத்தை! மனி
தர் தம்மை
வாழ்விக்கும் உரிமையினை
வாழ்த்தும் நீயே
திண்ணமுடன் அதைக் காக்கத்
திரளுவோரைச்
சினங்கொண்டே! சிரங்கொய்து
மகிழ்கின்றாயே!
பண்பட்டுப் பாருலகே நீ தழைக்
கப்
பசிகொண்டு அன்புவழி சென்றி
டாயோ...?

கவிஞர் நல்ல தமிழ்ந்தாசன்
நிலாவெளி-3
(நன்றி: வாலிபம்)

யும் கவர்ந்தெடுத்த ஒரு கணமாகவே அமைந்தது.

அதையடுத்து, வெபி ஸ்போஸ்டிங் ஆண்கள் வீடுதி உணவு மண்டபத்தில் ஐக்கிய தேசிய விருந்தினர்க்கப்பட்டது.

சங்காணையப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும் காவல் சென்றவருமான என். டி. ரெபேட்ஸ் திருமதி ரெபேட்ஸ் ஆகியோரின் மக்களும் ஒருவரான அருட்திரு கிறிஸ்ரோ ரி. ரெபேட்ஸ் அவர்கள், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் பழைய மாணவராவர். பெங்களூரிலுள்ள ஐக்கிய இறையியல்க் கல்லூரியில் பயின்ற 1983-ம் ஆண்டு இறையியல்க் கலை மாண்புபட்டம் (B.D) பெற்றதோடு அதே ஆண்டில், தென் இந்தியத் திருச்சபை ஊழியனாகவும் சேர்ந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வாழ்த்துப்பா

(கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் அவர்கள் உதவிக்குருவாக அருட்பொழிவு பெற்றதை முன்னிட்டு)

பட்டங்கள் பெற்றுநீயும்
பதவியில் அமர்ந்து சீராய்த்
திட்டங்கள் திட்டி உயிர்த்
துடிப்பாகச் சேவைசெய்த
கட்டங்கள் சிறந்து நிற்கக்
கண்ட நம் கர்த்தரேதன்
வட்டங்கள் ஆனமறை
வர்க்கத்துள் உணையழைத்
தார்.

நிறைகுடம் தளம்பிடாது
நீதியில் வற்றிடாது
குறைகுடம் போல நல்ல
நீதியைச் சிந்திடாது
மறைத்தலம் தனிந்நேசவை
மதியோடு செய்வாய் என்றே
இறைத்தலம் உன்னை இன்று
இறைபணிக் கழைத்துகாண்

பத்தியாய் உதவிக்குரு
பட்டத்தை ஏற்றிடும் நீ
சித்தியாய்க் கடமையாற்றி
செகத்தினைத் தெளியவைப்
பாய்

எட்டியாய் வாழுவோர்க்கு
எளிமையை ஊட்டி அன்னார்
கெட்டியாய் இறையைப் பற்றிக்
கொண்டிருவாழை வைப்பாய்

ஆய்கலை அறிவும் பொங்கி
அருமையாம் பண்பும் பொங்கி
வாய்தனைக் கர்வப் போக்கில்
வையாது தாழ்மை யாக்கி
தாய்நனைப் போல அன்பில்
தோய்ந்தமா அறிவே எந்தன்
வாய் உனைப் பாடி இன்று
வாயார வாழ்த்தல் ஏற்பாய்.

நவாலியூர் டி. என். செல்லத்துரை.

பல நாட்டுப் பழமொழிகள்.

ஒரு நற்காரியத்திலிருந்து இன்னொரு நற்காரியம் உருவெடுக்கின்றது. யாவிலிருந்து வெண்ணெய் வருவதைப் போல.

(எகிப்து)

ஆண்டவன் உன்னுடைய சாதியையும் பிறப்பையும் கேட்க மாட்டான். அவன் உன்னிடம் கேட்பதெல்லாம் நீ பூமியில் என்ன செய்தாய் என்று மட்டும்தான்.

(பாரசீகம்)

கொடுப்பவன் ஒருபோதும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. பெறுபவன் ஒரு போதும் மறக்கக் கூடாது (ஹிபுரு)

மூன்று வகை ஆண்கள், பெண்களைப் புரிந்து கொள்வதில்லை. அவர்கள்-இளைஞர், வயோதிகர், நடுவயதினர்.

(அயர்லாந்து)

பகிர்ந்து கொள்ள...

போல் ட்ராமெல்லி என்ற பிரான்ஸ் தேசத்தவர் ஒரு நத்தையைத் தன் வீட்டுப் பிராணியாக வளர்த்தார். நத்தை வளர்த்த மனிதர் உலகில் இவர் ஒருவர்தான். அந்த நத்தையே உலகின் மிகப் பெரிய நத்தையாகிவிட்டது. 5 வயதுடைய இதன் எடை ஒன்றரைக் கிலோ ஆகும். இது விலங்குகள் பற்றிய ஒரு படத்தில் நடித்தும் விட்டது இதனை 'போல் ட்ராமெல்லி' ஆபிரிக்காவிலிருந்து வந்த கப்பல் ஒன்றிலிருந்து கண்டெடுத்து வளர்த்தார்.

ஜப்பானின் ஒபிரா பூங்காவில் உள்ள 400 மீற்றர் நீள வங்கே உலகின் மிக நீளவான்கு ஆகும். இதில் ஒரே சமயத்தில் 1000 பேர் அமரலாம்.

Editorial:

HERALDING CHRISTMAS— Uduvil Girls' College X'mas Programme.

The 46-- member choir of the Uduvil Girls' College presented on the evening of Advent Sunday (3-12-1989) the annual Christmas Programme of the School, with the weather which was inclined to be inclement during the day, clearing in the evening to enable invitees Church members and parents to attend the Service in large numbers.

The Solemn March of the choir through the main aisle of the Uduvil Church with one of the choristers holding aloft a large School flag while the school band struck a distant 'beat', was impressive. The Congregation stood up to sing "To God be the glory, great things He hath done". The Principal of the School Miss. C. V. Selliah read the Invocation, The Rev. Dev Anandarajan led the congregation in prayer.

Ten white-clad Narrators in turn presented the theme from the lectern on the right wing of the Church—CHRISTMAS is CHRIST. The Choir, from an improvised rostrum on the left wing "gave back in song", the response.

In the centre in front of the altar railings, was install-

ed a 14--member Tableau, symbolising the Nativity scene, complete with the Crib, the angels, Joseph and Mary, the Shepherds and the Wise Men. A group of Kindergarteners and kids from the lower grades of the primary School provided a buoyant interlude, of song reflecting the spontaneous expression of Joy and merriment of the young, during the festive Season.

It was an ennobling experience to attend a Service heralding Christmas in our Island home this year, when people are yet awaiting to respond and give "back in song" what the angels proclaimed 2000 years ago: "Peace on Earth, good will among men." The literary quality of the hymns selected with some of the lines expressing the experiences and genuine desires of the people,—"He came to help men understand a meaning for their way"—and the attempt at "interpretation" of prose passages by the Narrators have been certainly features of the Programme which made the worship experience "definite" of Christmas, 1989, amidst the uncertainties and the sense of unfulfilment of cherished objectives.

SEASONAL RAINS

Never in recent years have the seasonal rains been so true to its name, as this year. Fortune appears to have smiled on the Jaffna farmer who only last year witnessed one of the worst blights in the harvest of paddy. In 1987 the heavens were propitious but the offensives were damaging, displacing the local farmers and preventing them from reaping the full Benefits of a benign Providence.

The Cheerful sentiment of an approaching good harvest to some degree, offsets the current consumers' trauma at the menacing index of prices displayed in front of our retail outlets: (Country rice is Rs. 23, a measure; Sugar is Rs. 32, a kilo; Anchor brand milk powder is Rs. 43, a packet; Gingilly oil is Rs. 70 a bottle etc. etc.). A hundred rupee note can hardly procure today more than three kilos of sugar.

The monthly wage-earner (if he happens to be the sole breadwinner) is tempted

to exclaim, in the context of rapine and wreckage and rampant thefts, "who steals my purse steals trash". The poverty line in Sri Lanka remains blurred with the government offering Rs. 2500 per month to food stamp holders, partly in cash and partly in provisions.

Our food and eating habits as a race too, have perhaps compounded the problem. Hippocrates says of the Greek that he is a moderate eater and contents himself with two meals a day, though there are some who, if accustomed "can bear three full meals a day". In our land some of us "bear" three full meals without showing even a remote sign of physical or mental discomfort.

Many more factors than food and eating habits are necessary to nudge a nation to a better life. But let us for the moment consider during Christmas the gravity of our present impasse of making our wants to suit our wallet.

hysterical wife and speaks gently to her, allowing her to rest her head on shoulders. He even ignores warning of friends passing by that the patrol cars are coming, and, putting the little girl on his shoulders, off with her and

NAMIBIA..... Continued
from 01. 12. 1989 issue.

shopping with his wife and little girl in an Arab district. Yet it is Adil, Usama's old friend whom he has often chided about his drinking habits, who comes up to the

JAFFNA COLLEGE INSTITUTE OF TECHNOLOGY & AGRICULTURE.

INSTITUTE DAY — 1989.

The Fourteenth Presentation
of
Diplomas and Certificates
on

Saturday 16th December - 1989,
at the
Institute of Technology Auditorium
Vaddukoddai.

Chief Guest :

Miss. T. Periyathamby
M. Sc (Agri) (Cey), Dip in Ed.
Deputy Director of Education.

All are cordially invited.

Director, Principal & Staff.
JCIT & A

At Rest

Mr. V. A. Thurairajah

We regret to record the death which occurred on the 17th of November 1989 at the Jaffna Hospital of Mr. V. A. Thurairajah, a member of the Uduvil church, eldest son of the late Mr. Velupillai and Mrs. Velupillai of Erlalai North and eldest son-in-law of the late Mr. Pararajasingham John and Mrs. John of Uduvil. He was 75 years of age. Mr. Thurairajah retired early from public Service where he served in the P. W.D. and was employed later in the Private Sector.

The Funeral Service took place on Tuesday, 21st of November at 3 P.M at his residence at "Love Lane", Uduvil. The Rev. D. C. Ratnasingham the Presbyter of the Uduvil Church conducted the Service. Associated with him were Sevak (Rev) Sam Alfred of the Christa Seva ashram Chunnakam and the Rev. D. R. Ampalavanar of the Christian Theological Seminary Chunnakam, who preached the Sermon and paid the tribute. The remains were interred at the Uduvil Church burial grounds.

He leaves behind besides his wife Daisy- and a brother Mr. V. Selvaratnam of Erlalai, six daughters: Dr. (Mrs) Iadira Thurairajah (Canada), Pathma Sheik (U. K.), Sounthy Thurairajah, Dr. (Mrs) Thevi Bala subramaniam (U. K.), Lakshmi Balachandran (Murugamurthy Vidyalaya, Uduvil) and Swarna Jeyendra (Canada).

her mother "Down the empty street"

(to be continued)

Registered as a Newspaper at the G. P. O. Sri Lanka under No. Q/J/104/89 New,
Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at American
Ceylon Mission Press, 182, 1st Cross Street Jaffna on Friday 08 December, 1989
and published by The Rev. T. THEVA NESAN, 182, First Cross Street, Jaffna

OBITUARY

Dr. S. Jeyaseelan

The death occurred on Friday the 29th November in Adelaide Australia of Dr. Subramaniam Jeyaseelan son of the Rev. N. Subramaniam and the late Kanagam Subramaniam.

He was the brother of the Rev. S. N. Sugunananthan, the Rev. Dr. S. Jebanesan, the Rev. S. Manopavan, Mr. S. Sukumar and Mrs. Shantha Jeganathan. He leaves behind, his wife Pathmini and Deepa (daughter), and Dayal (son).

10, Brandreth Street,
Tasmore
S. A 5065.

The Rev. Christo
T. Roberts

who was Ordained
a Presbyter of the
C S I church on 18.11.1989